

Bu sayfa Őu linkten yazdırılmıŐtır: [<http://www.risaleonline.com/soru-cevap/ibadet-ve-saadet>]

[İbadet](#) [Oruĉ](#) [Dua](#) [Zekât](#) [Namaz](#) [Hac](#)

Soru

İbadet ve Saadet

İbadet dũnya ve ahiret saadetine nasıl vesile olur?

Cevap

Kuranda imandan sonra çokça zikredilen amel-i salih, Allah'ın emirlerini yaparak ibadet etmektir. Ayrıca namaz, oruĉ gibi İslamın Őartları olan hem de Kuranda direk emredilen ibadetlerin çok hikmetleri vardır. Bu Şekilde ibadetlerini yerine getiren bir kimsenin kalbinde bir huzur ve sevinç olur. Hem de ibadetler insanın hayatını bir program ve dũzen altına alır. Ayrıca beden için de bir çok faydaları olur. Dua eden kimsenin kalbi rahatlar. HerŐeye gũcũ yeten Allah'a dayanmanın ve O'ndan istemenin getirdiği huzuru yaŐar. Kimsesizlikten kurtulur.

Ahirette ise borcunu demiŐ biri olarak hesabı kolay olur. Azaptan ve cehennemden kurtulmasına vesile olabilir. Allah'ın rızasını kazanmaya sebep olur.

Bu Konuda Őstad Bediũzzaman hazretleri İŞarat'ũl-i'caz isimli eserinde Őoyle diyor:

"Akaidi ve imanî hũkũmleri kavî ve sabit kılmakla meleke haline getiren ancak ibadettir. Evet Allah'ın emirlerini yapmaktan ve nehiyelerinden sakınmaktan ibaret olan ibadetle, vicdanî ve aklî olan imanî hũkũmler terbiye ve takviye edilmezse, eserleri ve tesirleri zayıf kalır. Bu hale, âlem-i İslâmın hal-i hazırdaki vaziyeti Őahiddir. Ve keza ibadet, dũnya ve âhiret saadetlerine vesile olduğu gibi, maaŐ ve maâde, yani dũnya ve âhiret iŐlerini tanzime sebebedir ve Şahsî ve nev'î kemalâta vasıtaadır ve Hâlık ile abd arasında pek yũksek bir nisbet ve Őerefli bir rabıtaadır.

İbadetin dũnya saadetine vesile olduĐunu izah eden cihetler:

Birisi: İnsan, bütün hayvanlardan mümtaz ve müstesna olarak, acib ve latif bir mizac ile yaratılmıştır. O mizac yüzünden, insanda çeşit çeşit meyiller, arzular meydana gelmiştir. Meselâ: İnsan en müntehab şeyleri ister, en güzel şeylere meyleder, zînetli şeyleri arzu eder, insaniyete lâıyk bir maişet ve bir şerefle yaşamak ister.

Şu meyillerin iktizası üzerine yiyecek, giyecek ve sair hacetlerini, istediği gibi güzel bir şekilde tedarikinde çok san'atlara ihtiyacı vardır. O san'atlara vukufu olmadığından, ebna-yı cinsiyle teşrik-i mesaîl etmeye mecbur olur ki; herbirisi, semere-i sa'iyile arkadaşına mübadele suretiyle yardımda bulunsun ve bu sayede ihtiyaçlarını tesviye edebilsinler.

Fakat insandaki kuvve-i şeheviye, kuvve-i gazabiye, kuvve-i akliye Sâni' tarafından tahdid edilmediğinden ve insanın cüz'-i ihtiyarîsiyle terakkisini temin etmek için bu kuvvetler başıboş bırakıldığından, muamelâtta zulüm ve tecavüzler vukua gelir. Bu tecavüzleri önlemek için, cemaat-ı insaniye çalışmalarının semerelerini mübadele etmekte adalete muhtaçtır. Lâkin her ferdin akı, adaleti idrakten âciz olduğundan, küllî bir akla ihtiyaç vardır ki; ferdlar, o küllî akıldan istifade etsinler. Öyle küllî bir akıl da ancak kanun şeklinde olur. Öyle bir kanun, ancak şeriattır.

Sonra o şeriatın tesirini, icrasını, tatbikini temin edecek bir merci', bir sahib lâzımdır. O merci' ve o sahib de, ancak peygamberdir. Peygamber olan zâtın da, zahiren ve bâtinen halka olan hâkimiyetini devam ettirmek için, maddî ve manevî bir ulviyete ve bir imtiyaza ihtiyacı olduğu gibi, Hâlık ile olan derece-i münasebet ve alâkasını göstermek için de, bir delile ihtiyacı vardır. Böyle bir delil de ancak mu'cizelerdir.

Sonra Cenab-ı Hakk'ın emirlerine ve nehiyelerine itaat ve inkıyadı tesis ve temin etmek için, Sâni'in azametini zihinlerde tesbit etmeye ihtiyaç vardır. Bu tesbit de ancak akaid ile, yani ahkâm-ı imaniyenin tecellisiyle olur. İmanî hükümlerin takviye ve inkişaf ettirilmesi, ancak tekrar ile teceddüd eden ibadetle olur.

İkincisi: İbadet, fikirleri Sâni'-i Hakîm'e çevirttirmek içindir. Abdin Sâni'-i Hakîm'e olan teveccühü, itaat ve inkıyadını intac eder. İtaat ve inkıyad ise, abdi intizam-ı ekmel altına idhal eder. Abdin intizam altına girmesiyle ve nizama ittiba etmesiyle, hikmetin sırrı tahakkuk eder. Hikmet ise, kâinat sahifelerinde parlayan san'at nakışlarıyla tebarüz eder.

Üçüncüsü: İnsan santral gibi, bütün hilkatın nizamlarına ve fitratın kanunlarına ve kâinattaki nevamis-i İlahiyenin şualarına bir merkezdir. Binaenaleyh insanın o kanunlara intisab ve irtibat etmesi ve o namusların eteklerine yapışıp temessük etmesi lâzımdır ki, umumî cereyanı temin etsin. Ve tabakat-ı âlemde deveran eden dolapların hareketlerine muhalefetle o dolapların çarkları altında ezilmesin. Bu da ancak, o emir ve nevahiden ibaret olan ibadetle olur.

Dördüncüsü: Emirleri imtisal, nehiyelerden içtinab etmek sayesinde bir ferd, heyet-i içtimaiyede çok mertebelerle nisbet peyda eder ve alâkadar olur. Bilhâssa ahkâm-ı diniye ve mesalih-i umumiye hususunda bir ferd, bir nev' hükmüne geçer. Yani pek çok hukuklar, haysiyetler, irşadlar, talimler, ıslahlar gibi vazifeler bir şahsa yüklenir. Eğer o emri imtisal, nevahiden içtinab eden o şahıs olmasa; o vazifeler tamamen payimal olur.

Beşincisi: İnsan İslâmiyet sayesinde, ibadet saikasıyla bütün müslümanlara karşı sabit bir münasebet peyda eder ve kavî bir irtibat ve bağılılık elde eder. Bunlar ise sarsılmaz bir uhuvvete, hakikî bir muhabbete sebep olur. Zâten heyet-i içtimaiyenin kemaline ve terakkisine ilk ve en birinci basamaklar, uhuvvet ile muhabbettir.

İbadetin şahsî kemalâta sebep olduğunun izahı:

İnsan cismen küçük, zaîf ve âciz olmakla beraber, hayvanattan addedildiği halde, pek yüksek bir ruhu taşıyor ve pek büyük bir istidada mâliktir ve hasredilmeyecek derecede meyilleri vardır ve gayr-ı mütenahî emeller sahibidir ve addedilemez fikirleri vardır ve gayr-ı mahdud şehviye ve gazabiye gibi kuvveleri vardır ve öyle acaib bir yaratılışı vardır ki, sanki bütün enva' ve âlemlere fihriste olarak yaratılmıştır.

İşte böyle bir insanın o yüksek ruhunu inbisat ettiren, ibadettir; istidadlarını inkişaf ettiren, ibadettir; meyillerini temyiz ve tenzih ettiren, ibadettir; emellerini tahakkuk ettiren ibadettir; fikirlerini tevsi' ve intizam altına alan, ibadettir; şehviye ve gazabiye kuvvelerini hadd altına alan, ibadettir; zahirî ve bâtinî uzuvlarını ve duygularını kirleten tabiat paslarını izale eden, ibadettir; insanı mukadder olan kemalâtına yetiştiren, ibadettir; abd ile Mabud arasında en yüksek ve en latif olan nisbet, ancak ibadettir. Evet kemalât-ı beşeriyenin en yükseği, şu nisbet ve münasebettir.

İhtar: İbadetin ruhu, ihlastır. İhlas ise, yapılan ibadetin yalnız emredildiği için yapılmasıdır. Eğer başka bir hikmet ve bir faide ibadete illet gösterilse, o ibadet bâtıldır. Faideler, hikmetler yalnız müreccih olabilirler, illet olamazlar. (İşarat-ül İ'caz)

Ayrıca bakınız.

<http://www.risaleonline.com/soru-cevap/nicin-ibadet>

<http://www.risaleonline.com/soru-cevap/cennet-icin-ibadet>

<http://www.risaleonline.com/soru-cevap/ibadetlerin-imana-faydasi>

<http://www.risaleonline.com/soru-cevap/cennete-ibadetlerle-girilmez>

<http://www.risaleonline.com/soru-cevap/teabbudi-ibadetler>

-